

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409

Velja mesečno, prejeman v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din.

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglaš po tarifu

Oglaš sprejema tudi oglezni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Naša trgovinska politika

Vidimo, da se je naša sedanja vlada z vsjo resnostjo vrgla na delo, da čimprej in čim bolj izpopolni mrežo trgovinskih pogodb naše države z inozemstvom, zlasti z onimi, ki tvorijo naš glavni izvozni trg: To so Italija, Avstrija, Čehoslovaška, Nemčija, Grška, Madžarska, Švica, Francija, Anglija, Poljska, Španija, Bolgarska, Turčija. Z Italijo, s katero je naša trgovinska bilanca stalno aktivna, je l. 1924 sklenjena trgovska pogodba stopila v veljavo lani po sprejetju nettunskih konvencij. Z Avstrijo smo l. 1925 sklenili tarifno pogodbo, ki je bila lani revidirana z naknadnim sporazumom, kateri je stopil v veljavo 10. febr. t. l. Tudi z Avstrijo je naša trgovinska bilanca aktivna. S Čehoslovaško imamo pogodbo iz l. 1920. Koncem lanskega leta smo podpisali v Pragi splošni del nove pogodbe, ki pa še ni ratificiran. Tarifni del pogodbe še ni sklenjen vsled odpora čeških agrarcev, da bi bil v objektivnem interesu in bi znatno tudi utrdil naše bratske odnose ter bi tudi zmanjšal našo pasivno trgovinsko bilanco s Čehoslovaško. Z Nemčijo smo sklenili trgovinsko pogodbo l. 1927, tarifni del pogodbe je bil izpopolnjen z naknadnim sporazumom koncem lanskega leta. Naša trgovinska bilanca z Nemčijo je pasivna, zlasti radi tega, ker Nemčija pod pritiskom agrarcev ni pristala na to, da se sklene veterinarska konvencija. Trgovska pogodba z Grčijo je stopila v veljavo v drugi polovici lanskega leta, vendar zadeva naš uvoz iz te države na znatne težave. Vključ temu pa je naša trgovinska bilanca z Grčijo aktivna. Z Madžarsko je bila sklenjena pogodba že l. 1926 in je bila lani dopolnjena, ni pa še stopila v veljavo. O tarifni pogodbi Madžari za enkrat sploh nočejo razpravljati. Mi nimamo razloga, da to forsiramo. Trgovinska bilanca z Madžarsko je aktivna. S Švico se še ni sklenila nova pogodba in velja še vedno pogodba kraljevine Srbije iz l. 1907. Trgovinska bilanca s to državo je aktivna. S Francijo smo nedavno podpisali pogodbo, ki je zamenjala staro srbsko pogodbo iz l. 1907. Vsi naši proizvodi uživajo pri uvozu v Francijo in njene kolonije največje pogodnosti. Radi uvoza po večini luksuznega blaga iz Francije v našo državo pa je naša trgovinska bilanca s to državo pasivna. Z Anglijo je stopila trgovinska pogodba v veljavo lanske leto in obsega splošni in tarifni del. Tudi bilanca naše trgovine s to državo je pasivna z ozirom na visoko vrednost blaga, ki ga uvažamo Anglijo.

V doglednem času bomo sklenili nove trgovinske pogodbe, in sicer predvsem s Poljsko. Tozadevni razgovori med Beogradom in Varšavo se že vodijo v tej smeri, da se pogodba iz l. 1924 zamenja s tarifno pogodbo. Istotako s Španijo. Pogajanja radi obmejnih vprašanj v Pirenu z Bolgarsko so otvorila tudi možnost, da se čimprej prične pogajanja

Prodiranje mehlkanskih upornikov

VESTI O ARETACIJI PREDSEDNIKA GILA IN ČLANOV NJEGOVE VLADE IZMIŠLJENE. — P ORAZ VLADNIH ČET?

NOGALES, 6. marca. Po poročilu generala Escobarja, vrhovnega poveljnika upornikov, so uporniške čete zasledile Monterey, glavno mesto in muničijjski centrum države Nuevo Leon. Vladne čete so bile popolnoma porazene.

NEWYORK, 6. marca. Vest, da bi uporniki aretirali predsednika Gila in člane njegove vlade, je brez vsake podlage.

NEWYORK, 6. marca. Newyork Times so dobile od poveljnika upornikov v Veracruz, generala Aguera, brzov

javko sledeče vsebine: Revolucijo podpirajo čete v okrožju Veracruz, morarica v Mehikanskem zalivu ter številno civilno prebivalstvo. Državna kakor tudi krajevne oblasti so vse ostale na svojih mestih. Revoluciji so se pridružile države Sonora, Sinaloa, Durango in Coahuila. Cilj revolucije je padec sedanjega vlade, ki hoče vsiliti prebivalstvu naslednika Portesa Gila nepopularnega kandidata Ortiza Rubia. Brzovjavka zaključuje: Hočemo popularno pošteno vlado in spoštovanje vseh svobod čim naroda.

Osebnosti

BEOGRAD, 6. marca. Upokojen je upravitelj dekliške meščanske šole g. Josip Brinar. Za šefa računovodstva ljubljanske univerze je imenovan g. Avgust Pihlar.

Bivši črnogorski brigadir — vohun

BEOGRAD, 6. marca. Iz Pariza poročajo, da je bil včeraj tamkaj pod sumom spijenaže aretiran bivši črnogorski brigadir, Krsta Popović, rodom s Cetinja. V Pariz je prispel pred nekaj tedni iz Južne Amerike. Nastanil se je pri bivšem črnogorskem ministru Mileti Vujoviću. Pri hišni preiskavi so našli med Popovićevo lastnino obširno korespondenco, iz katere izhaja, da je bil Popović v službi neke tuje države in da je vohunil. Pri njem so dobili tudi večje vsote tujega denarja. Podrobnosti o aretaciji, ki je vzbudila v Parizu splošno pozornost, čuvajo oblasti še v tajnosti.

Krvava stavka v Atenah

ATENE, 6. marca. Med stavkujočimi in žandarmerijo je prišlo sinoči do

za trgovinsko pogodbo z Bolgarsko. Tudi pogodba s Turčijo je v programu naše trgovinske politike za najbližjo bodočnost.

Kakšen efekt imamo pričakovati od trgovinskih pogodb za našo državo? O tem vprašanju je izjavil nedavno inspektor ministristva za trgovino in industrijo ter član naše delegacije za sklenjanje trgovinskih pogodb, dr. Milan Lazarević sledeče: Našo mednarodno trgovinsko situacijo karakterizira agrarni protekcionizem Srednje Evrope in napori Lige narodov, da znajo obstoječe carinske barjere, zlasti industrijske. Pri sklenjanju trgovinskih pogodb z državami Srednje Evrope naletava naša država na vedno večji odpor agrarcev. Zato so bila odgojena pogajanja s Švico in Čehoslovaško, zato ni bila sklenjena veterinarska konvencija z Nemčijo in zato smo sklenili naknadni, za nas le deloma ugodni sporazum z Avstrijo.

Vpliv agrarcev v Srednji Evropi je tako močan, da edino od tarifnih pogodb, ki smo jih že sklenili ali ki jih nameravamo še skleniti, ne bodo pri današnjem stanju naše agrarne produkcije povečale našega današnjega izvoza. S temi pogodbami samo branimo našo industrijsko produkcijo pred tujo

krvavega spopada, tekom katerega sta bila dva delavca ustreljena, 8 pa je bilo težko ranjenih.

Odhod poslanika Lazarevića iz Prage

PRAGA, 6. marca. Zamanji minister dr. Beneš je priredil sinoči poslaniški večer na čast našemu poslaniku dr. Lazareviću, ki odhaja iz Prage. Včeraj so se udeležili tudi ministrski predsednik Udržal, šef generalnega štaba general Sirovy, praški župan dr. Baxa in mnogo drugih dostojanstvenikov. Včeraj popoldne je bil naš poslanik Lazarević, ki odhaja jutri na svoje novo mesto v Varšavo, povabljen s svojo soprogo na obed k predsedniku Masaryku.

Obramba proti grozečim poplavam

OSIJEK, 6. marca. Včeraj se je vršil sestanek delegatov naših in madžarskih gradbenih oblasti, na katerem naj bi se razpravljalo o skupnem delu na obrambi proti grozečim poplavam. V največje presenečenje pa so madžar

konkurenco, kar moramo, ker naš Evropa s svojo trgovinsko politiko sili k forsiranju domače industrije.

S kašnimi sredstvi naj torej ojačimo naš izvoz? Z organizacijo in racionalizacijo. V pogledu organizacije bi naj projektirani zavod za ojačenje naše zunanje trgovine pri ministristvu trgovine in industrije med drugim posvetil svoje delo iskanju novih trgov in inozemstvu, zlasti na jugu. V delokrog organizatornega dela zavoda bi spadala zlasti tudi vsa prometna in kreditna vprašanja našega izvoza. Racionalizacija mora biti tehnična in komercialna.

Tehnična racionalizacija agrarnih produktov — ki za naš izvoz predvsem prihajajo v poštev — je melioracija in standardizacija. Konkreten primer za melioracijo: V l. 1928 smo izvozili jajc v vrednosti okrog 467 milijonov dinarjev. Jajca naših kokoši pa dosežejo povprečno komaj težo 50 kg na 1000 komadov, na evropskem trgu pa se predvsem iščejo jajca v teži 54—60 kg pri 1000 komadih. Zato se naše drugorazredno blago poleg prvorazrednega italijanskega in poljskega težje plasira. Izjemo v tem pogledu tvorijo deloma zapadni kraji, kjer goje štajerske kokoši, ki znesejo po 140 jajc na leto, dočim splošno naše kokoši znesejo samo po

ski delegati izjavili, da njihova vlada za enkrat ne misli sodelovati pri obrambni akciji, ker Madžarski trenutno ne groze nobene poplave.

Prvi Hooverjev uradni akt

WASHINGTON, 6. marca. Prvi uradni akt, ki ga je podpisal novi predsednik Hoover po svojem nastopu, je prepoved izvoza orožja in municije v Mehiko.

Senat odobril Hooverjevo vlado

WASHINGTON, 6. marca. Senat je na svoji sinočnji seji potrdil vladno listino, ki jo je predložil novi predsednik Zedinjenih držav, Herbert Hoover.

Velike izključitve na gimnaziji v Šabcu

ŠABAC, 6. marca. Na podlagi čl. 42 zakona o srednjih šolah, je profesorski zbor gimnazije v Šabcu izključil iz šole 60 učencev radi nepovoljnih učnih uspehov. To je prvi slučaj, da se je to določilo zakona uporabilo v takem obsegu. Izključenih je bilo med drugim tudi 6 osmošolcev.

»Obraz mu razrežem!«

Gospod Konrad je javil stražniku, da je 53letna Ana, po poklicu hišnica, na Glavnem trgu v nedeljo zvečer javno grozila njegovi materi, »da bo do njega (gospoda Konrada) napadla in mu zrezala obraz, ker je zapustil mojo hčerko Matildo!«. Prizadeti gospod je navedel tudi priče, ki so slišale nove vrste grožnje. A to še ni bilo dovolj teti Ani, ki se je oglasila celo na domu pri isti gospe ter ponovno dejala, da se bo »že maščevala nad njim in mu ves obraz pokvarila. Če pa ga vidim kedaj s kako drugo žensko, bom tudi njej zrezala obraz!«. Teto Ano, ki je očitno bolj razburjena kot prizadeta njena hčerka, si bodo radi nedostojne grožnje malo boljše ogledali.

50—60 jajc na leto. Konstatirati treba, da naš izvoz jajc stalno pada: V l. 1925 smo izvozili za 608 mil., l. 1926 za 606, l. 1927 za 512, v l. 1928 za 467 mil. dinarjev. Z uvedbo štajerske pasme v vsej državi bi se mogel naš izvoz dvigniti za blizu pol milijarde dinarjev letno. Konkreten primer za standardizacijo: Večino jajc izvozimo v Italijo, dasi je Italija znana kot največji izvoznik jajc v Evropi. Naravno je, da se naša jajca v Italiji samo prekladajo in sortirajo in gredo potem kot italijansko blago v Švico, Nemčijo itd. Isto je z našimi slivami v Avstriji, z našim hmeljem v Čehoslovaški, z našim krompirjem na Madžarskem. Naš izvoznik se še ni zadostno prilagodil zahtevi in okusu konsumnega trga, in korist iz tega vleče posredovalec v inozemstvu.

Sporedno s tehnično racionalizacijo mora biti trgovska racionalizacija: Treba najti direktne zveze s konsumnimi tržišči, treba izključiti posrednike v trgovini z našimi proizvodi v sosednjih državah.

Šele, ko bo to vse stvarno in vsestransko izvedeno, bomo mogli od naših trgovinskih pogodb, zlasti od onih z državami Srednje Evrope, pričakovati znatno zvišanje našega izvoza po količini in vrednosti rad današnji nivo.

Mariborski in dnevni drobiž

Mariborskim dobrovoljcem!

Po zakonu o dobrovoljcih je upravičen samo g. minister vojske in mornarice za izdajo dobrovoljskih legitimacij. Vsi tisti, ki ste menli svojčas poslati prošnje za priznanje dobrovoljstva in do sedaj še niste prejeli rešitve, vložite v smislu čl. 1. drugi odstavek, zakona o dobrovoljcih in v smislu člena 1. točka 5 pravilnika za izvrševanje zakona o dobrovoljcih najkasneje do 24. marca zadevne prošnje na ministrstvo vojske in mornarice.

V prošnji navedite: 1. Dan, mesec in leto rojstva; 2. ali ste pismen; 3. čegav državljan ste sedaj; 4. ali ste bili med delovanjem naš ali inozemski državljan; 5. razložiti morate vse delovanje, po katerem uveljavljate pravico do dobrovoljstva. Če mogoče, navedite čas, ko se je to godilo (dan, mesec in leto) in okolonosti, v katerih je to bilo, ime starešine, pri katerem je to bilo in s katerim ste delovali. Če ste bili v bojih, navedite, v katerih bojih, čas in kraj, kakor tudi starešine, odnosno tovariše, ki so bili takrat skupno z vami in ki morajo potrditi vašo navedbo. (Obširna navodila so objavljena v Uradnem listu št. 93 in 118 iz leta 1928.)

Divizijski general v p. R. Maister.

Nova gradbena dovoljenja.

S spomladjo bo gradbeno gibanje zopet živahnije. Razen pred tednom objavljenih gradbenih dovoljenj, je mestni svet na svoji včerajšnji seji dovolil gradbo enostanovarskih hiš sledečim prisilcem: Wäitzbacherju, Josipu in Mariji na Tržaški cesti, Mihaelu Omanu na Radvanjski cesti št. 27 in Jakobu P. v Jelachičevi ulici št. 10. Fran Kraut je dobil dovoljenje za preureditev gospodarskega poslopja, prizidavo lope in za ureditve mesnice.

Potovanje slovenskih učiteljev na Dunaj.

Mariborska »Pedagoška centrala«, ki je mariborskemu občinstvu znana še iz »pedagoških tednov« prejšnjih let, je razširila svoj delokrog med učitelstvo obeh slovenskih oblasti. Svoja stremjenja po izboljšanju celotnega našega vzgojstva skuša uresničiti s predavanji, razstavami in študijskim potovanjem. Zadnja leta posebno intenzivno propagira »delovno šolo«, ki je že uresničena v drugih kulturnih državah. V tem oziru prednjači posebno Dunaj. Inozemski pedagogi se o dunajski šol. reformi zelo laskavo izražajo. Tudi »Pedag. centrala« v Mariboru je dosegla na Dunaju razne ugodnosti in v nedeljo 10. marca odpotuje 30 slovenskih učiteljev na 8dnevno študijsko potovanje. Ogleдали si bodo osnovne in meščanske šole, kulturne in socialne naprave, pa tudi dunajski velesojem, ki jim omogoča razne ugodnosti. Skupino vodi mariborski šol. nadzornik g. Tomažič in učitelj g. Vranc. Iz Maribora se udeležijo poučne ekskurzije tudi gđ. Juvančič, Runovec in Cerjak ter g. Faganeli. Šolska oblast je pokazala svojo naklonjenost s tem, da je vsem 30 udeležencem podelila 8dnevni dopust. Šaj bo ekskurzija brezdvomno pripomogla k izpopolnitvi in poglobitvi slovenskega šolstva.

KINO UNION

7. MARCA

PREMIJERA!

Viladukt na Zidanem mostu.

Iz Beograda javljajo, da so že sprejeti končnoveljavni načrti za postavitve novega železniškega mostu na postaji Zidani most, ki bo omogočal direktno vožnjo v smeri Ljubljana-Zagreb oz. obratno. Most bo ležal na dveh obokih pritrjenih v skali pod Savinjo tik izliva te reke v Savo. V novem proračunu je že vnešena v to svrhu vsota štirih milijonov dinarjev. Dela so bila oddana najnižjemu ponudniku tvrdki Slavka iz Kranja. Razen tega bodo razširili in povečali tudi postajna poslopja na Zidanem mostu.

Drugi večerni kuharski tečaj v »Vesni« se začne v petek 8. tm.

87 mest oblastnih cestarjev

je razpisal komisar mariborske oblasti in sicer: eno na cesti Maribor-Dravograd, 18 na cesti Maribor-Ormož-Čakovec-Kotoriba, 3 na cesti Pesni-Šv. Lenart-Gor. Radgona, 10 na cesti Ormož-Ljutomer-Gor. Radgona, 14 na cesti Dravograd-Slov. Gradec-Šoštanj-Sv. Peter v Sav. dolini, 17 na cesti Celje-Smarje-Rogatec-Ptuj, 6 na cesti Sv. Urban-Prevorje-Lesično-Kozje, 5 na cesti Ptuj-Krapina, 2 na cesti Vojnik-Dobrina, 4 na cesti Slov. Bistrica-Poljčane, 7 na cesti Smartno ob Paki-Radmirje-Gornjigrad. Prošnje, kolkovane s 5 Din in s prilogi (rojstni in krstni list, pri poročenih tudi rodbinski list, zadnje šolsko spričevalo, pravstveno spričevalo, potrdilo o ureditvi vojaške službe, zdravniško spričevalo ob okrožnega zdravnika ter morebitni dokaz o usposobljenosti) je poslati do 15. tm. na oblastnega komisarja. V prošnji je navesti tudi, na kateri cesti želi prosilec mesto.

Prometne težave po ulicah.

Radi precejšnjih kupov snega, naloženega po mariborskih ulicah, se dan za danem ponavljajo večje ali manjše neprijetnosti pri voznem prometu. Včeraj zjutraj n. pr. je peljal po Slovenski ulici proti Grajskemu trgu avto Nabavljalne zadruga državnih nameščencev, ki mu je privozil naproti dvovprežen voz s premogom. Pred hišo št. 8 v Slovenski ulici sta se voznika srečala. Voz s premogom je moral radi tesnega prostora zapeljati na poledenelo strmino poleg kupa snega, da je mogel avto mimo. V trenutku srečanja pa je zdrsil zadnji del voza z ledu na cesto in zadela ob avto ter mu napravil za par sto dinarjev škodo. Po mišljenju stražnika sta (poleg kupov snega seveda) kriva na nezgodi »oba voznika, ki sta dajala drug drugemu znamenje na »stoje«, a sta kljub temu oba trdovratno vztrajala naprej. Drug podoben slučaj se je primeril včeraj v Gosposki ulici, kjer je tovorni avto meni nič tebi nič zapeljal na trotoar, se ustavil in lepo zaprl vso ulico. Domala pol ulice je itak po snegu založeno. Podobnih primerov najdete vsak dan opisanih v poročilih stražnikov in ni torej to nobeno sitnarenje. Poglejte si n. pr. ljubljanske ulice, kako so čiste, kakor sploh ne bi bil tam nikdar padal sneg.

Današnji živilski trg

je bil dobro založen. Zlasti mnogo je bilo jajc, ki so jih prodajali po Din 1.50 do Din 2 komad. Kupček nežne rezne salate 2 Din. Tudi jabolka so prispela v večjih partijah ter so jih prodajali prave lepe kilogram po 3 Din. Kupcev je bilo zelo mnogo. Glavni trg, ki je dosedaj že po večini očiščen snežnih kupov, je bil zaseden kakor ob sobotah.

Mleko se je podražilo!

V mariborskih mlekarnah se je podražilo mleko. Od Din 3.— za liter je poskočila cena na Din 3.50, kar se pri večglavih družinah zelo občutno pozna. O, še bo tarnanja, predno bod ozelenele livade, polja in vrtovi!

Levo roko

v laktu si je nalomil poštni uradnik Franc Marinšek. Spodrsnilo mu je na oledenelem pločniku pred pošto. Rešilni oddelek mu je nudil prvo pomoč.

Za člana Vodnikove družbe se lahko vpišete pri glavnem poverjenstvu za Maribor v knjigarni Tiskovne zadruga na Aleksandrovi cesti 13. U

„ČEKA“ TAJNA SILA.

Za dunajski sejem,

ki se bo vršil od 10. do 17. marca, se dobivajo sejske izkaznice, znižane vozne karte in vsa pojasnila v pisarni »Putnika« v Mariboru, Aleksandrova cesta 35.

Družabni večer ISSK Maribora.

V soboto priredi nogometni odsek ISSK Maribora v Zadrugi gospodarski banki družabni večer z bogatimi sporedom. Vabimo vse članstvo, kakor tudi sportu naklonjeno občinstvo!

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Sreda, 6. marca. Zaprto.

Četrtek, 7. marca ob 20. uri »Lumpacij-vagabund«, ab. C. Kuponi. Znižane cene.

Petek, 8. marca. Zaprto.

Sobota, 9. marca ob 20. uri »Plesni večer Erne Kovačeve«, ab. A.

Nedelja, 10. marca ob 20. uri »Koncertni večer Zamejčeva-Neralič-Živko«.

Ponedeljek, 11. marca ob 19. uri »Gostovanje ljubljanske opere«.

Operno-koncertni večer Zamejčeva-Neralič-Živko. To bo po daljšem času zopet prvi nastop priljubljenih pevcev v mariborskem gledališču. Zapeli bodo več umetniških pesmi, pa tudi nekaj opernih arij. Zlasti bodo Mariborčani mogli zopet občutiti prijetne spomine na nekdanje lepe operne večere ob ariji iz »Evangeljnika«, katero zapoje ga Zamejčeva, ob prologu iz »Pagliacceve«, katerega poje g. Neralič in drugih arijah (iz »Fausta«, »Tosce«, »Bohème«, »Prodanje neveste«, »Plesa v maskah«).

Celjsko gledališče:

Nedelja, 10. marca ob 16. »Jesenski maver«. Ob 20. uri »Bajadera«. Gostovanje g. Nerata. Gostovanje Mariborčanov.

Roméo in Julija.

Sinočnja repriza, ki je bila prav tako dobro obiskana, je bila ugodnejša od primere. Posebno skupne scene so stekle ugajajo. Tokratni predstavljale vloge princa Eskala jo je igral dobro in pravilno. Gospod P. Kovč je bil neprijetno boljši. Z večjim temperamentom je igrala tudi gđ. Kraljeva in dala s tem vlogi Julije več barve. Publiku ni štedita s priznanjem. Gosp. Rakuša je dobil venec, kakor pri premjeri tudi g. Pregarc in gđ. Kraljeva. M. S.

Koncert Jaroslava Kociana

V življenju velikih ljudi je polno psiholoških momentov, katere treba vedno do gotove mere vpoštevati. Umetniki, ki so vzgojeni k obsežnim koncepcijam, hodijo skozi življenje v velikih skokih navzgor, obdani od slave in vseh možnih izrazov naklonjenosti in entuzijazma. Vsled tega poznajo le ogromne dimenzije: velemera, orjaške dvorane, izbrano in tisočglavo, fasciniirano publiko, knežje postrežbe. Tudi Jaroslav Kocian je eden izmed onih, ki na svojih zmagovitih umetniških pohodih po svetu pričakujejo mogočnih izrazov ambijenta. Kjerkoli je do sedaj koncertiral — in doba njegovega koncertiranja je kaj ugledna — in še tik pred prihodom k nam je vedno imel na razpolago vsega v najobilnejši meri. Kako pa smo ga postregli mi? Takemu svetovnemu umetniku smo ponudili skromno kazinsko dvorano in par sto glav večinoma stoječega občinstva; niti najenostavnejšega mu nismo dali: umetniške garderobe. S kakšnimi občutki naj bi pa Kocian nastopil ob takih okoliščinah? Zato se prav nič ne čudim, če je otvoril koncert z izrazom gotove depimiranosti, ki se ga je morala lotiti v takem ambijentu. Morda in bržkone gotovo so se mu pojasnili vzroki naše skromnosti in našega manj dostojnega sprejema ter je gotovo tudi sam z njimi računal, vendar ne da se izpodbiti, da psihološki činičljivi prihajajo siloma do izraza. Na sebi je seveda še dobro, da ni bilo možno mu staviti na razpolago Unionsko dvorano, ker bi ista ob sicer enakem obisku gotovo vplivala nanj še bolj porazno, da si ne smemo prezreti, da je imel s kazinsko dvorano vsaj dober akustičen prostor na razpolago. Pri vsem tem pa je značilno za našo takozvano boljšo in »umetnost ljubčo« publiko, da niti Kocianovo ime nima privlačne sile na njo, dočim zna ob istih urah sedeti z navdušenjem in zdraženimi živci pri plehkkih kinematografskih predstavah ali pa s topim srcem in praznimi očmi ob vinu.

To je pač prav nerazveseljiva slika naše tako bahavo proklamirane »civilizacije«, ob enem pa tudi nič kaj časten dokaz, da taki publiku ne bo nikoli možno nuditi kaj boljšega. Radi nje trpi splošno kulturno delo, ki stremi za tem, da ustvari plemenita in dovzetna srca.

da pretvori vsaj del materijalnosti v sprejemljivost za duševne dobrine. Ta vrzel se je pri Kocianovem koncertu le preveč občutila. Sicer dokaj vihravega in vedno umetniško zatopljenega gosta smo videli, kako se bori proti navedenim kalamitetam. K sreči je pa vendar tekom koncerta čim dalje bolj pozabljal na nje, ker je s svojo igro ogrel in si osvojil poslušalce prav kmalu in do skrajnega navdušenja. Tako je s koncertom samim stopal višje in višje in v tistih razmeroma maloštevilnih, a sveto in pobožno vdanih poslušalcih je našel svoje odkrite prijatelje in častilce ter je začel sipati svoje bogate darove s čim dalje večjim veseljem in z ljubeznijo.

Umetnost Kocianove igre je predvsem vsota najrazličnejših superlativov. Človek res ne ve, ali bi povdarjal krasne tone, ki jih zna vabiti iz strun, ali sigurnost njegovih rok in prstov, ali virtuozno vztrajnost ali pa globino, s katero je podal posamezne skladbe. Vse nas je neizrecno obvezelo, a vendar treba iztakniti fineso njegove igre, delikatnost in strogo vestnost pri najmanjši frazi in lahkoto, s katero obvladuje najtežja mesta. Tako so rasli pred nami vsi komadi s čim dalje večjim notranjim bogatstvom in ašli svoj vrhunec v Sarasatovi fantaziji iz Bizetove opere Carmen. Od nekoliko dolgovoznega Mendelssohnovega koncerta e-mol (častna izjema vedno sveži Andante!) preko breztelesnega Chaussona (»Poeme«) smo prišli k Žilavemu Suku, od katerega nam je Kocian prednašal op. 17: »Un poco triste« in »Burlesko«, dve znameniti deli slovitega Čeha. Občinstvo pa ni bilo zadovoljno samo s tem. Zahtevalo je še mnogo več in Kocian je bil zelo radodaren. Navdušenje je raslo in raslo, aplavzov ni bilo konec.

Na klavirju je igral pianistični virtuoz Oldřich Kredba in bil točen sodelavec Kocianov. Kredba je markantna pianistična osebnost, kar je dokazal tudi s svojim solističnim nastopom. Ob Novakovih »Štirih serenadah«, ki jih je podal uprav mojestersko, je tako navdušil občinstvo, da je moral tudi on dodati par pijes.

Skratka: Koncert je bil pravi umetniški užitek in prepričan sem, da sta oba umetnika kljub temu, da jima nismo mogli nuditi kaj posebnega, odnesla najboljše spomine na naše mesto.

Ljudska univerza v Mariboru.

V petek, 8. marca, ob 8. zvečer predava vseuč. prof. dr. Vale Vouk iz Zagreba o prekrasnem temi: **Ali imajo rastline dušo?** Znameniti zagrebški naravoslovec — dobro znan že od lanskega predavanja o Yellowston-parku — bo na podlagi lepih skioptičnih slik ponazoril življenje rastlinstva v različnih stopnjah razvoja. V ponedeljek, 11. marca, bo eden prvih ruskih učenjakov, vseuč. prof. dr. Maklecev iz Ljubljane, predaval v slovensčini o izredno zanimivi temi: **Mladinsko vprašanje sodobne Rusije.** Gospod profesor je imel isto predavanje na pariški univerzi.

Napad sredi mesta.

Ko se je sinoči okrog polnoči vračal krojaški mojster Ivan Šnid na svoje stanovanje, sta ga na vogalu Slovenske in Gledališke ulice napadla dva neznanca, od katerih ga je eden zelo občutno ranil — na levem očesu. Šnidov pomočnik, ki je spremljal svojega mojstra domov, je brž aviziral stražnika, ki je oba napadalca aretiral. Ker pa se na policiji ne zadovoljijo takoj z navedbo vsakega imena, so oba ponočna junaka vtaknili do ugotovitve identitete v policijski zapor. Zadeva bo imela sodnijske posledice.

Drobiž s policije.

Antona J. in Milja Z. so aretirani radi beračenja. Maksa P. radi potepuštv. Prijav je bilo davi na komisariatu 14. — Sinoči je bilo v mariborskih javnih prenočiščih na novo prijavljenih 86 gostov, v zasebnih stanovanjih pa 11; odjavilo se je 54 tujcev. — Oddelek za potniške liste na policijskem komisariatu je izdal pretekli mesec 446 potnih dovoljenj.

Pristopajte k stavbni zadrugi »Ribniška koča« kot zadrugni člani! Delež 1/100, pristopnina Din 20. Pojasnila daje zadruga »Ribniška koča« r. z. z o. z. v Mariboru.

Tam za turškim gričem

POTEM KO JE TURČIJA SKORO IZRINJENA Z EVROPSKEGA OZEMLJA, JE BAJE DOSEGLA SVOJ NACIJONALNI IDEAL. — ZANIMIVE IZJAVE PREMJEJA IZMET PAŠE.

Redkokatera država povojne dobe je danes kolikor toliko zadovoljna s svojim položajem. Eni manjka to, drugi ono. Največje težave pa imajo države s svojimi sosedi, saj se niti v Evropi niso označile docela pravično nove državne meje z različnimi pogodbami prvih po prevratnih let. Zato je razumljivo, da tudi izjave posameznih državnih predstavnikov, ministrov in diplomatov niso običajno bogve kako zadovoljive, zlasti ker se ravna po gospodje navadno po trgovskem principu, da je treba reči vedno malo več, kakor pa ti pristojta. Redko izjemo nam kaže povojna Turčija in njeni predstavniki. Turški ministriški predsednik general Izmet paša je napisal za največje svetovne liste zanimiv članek »Kaj se dogaja v Turčiji?«, kjer govori tako odkritosrčno in zadovoljno, kakor ne slišimo običajno kakega diplomata.

Še pred sedmimi leti, piše general Izmet paša, ko so imeli Orki zasedeno Smirno in njeno zaledje, ko so prodirali proti Angori in je bil Carigrad pod mednarodno upravo, se je zdelo nade na ostvaritev nacionalnega turškega programa prava utopija vsem onim, ki niso imeli pojma o sili prave Turčije. Toda po zaslugi vojaškega in političnega ženija Mustafa Kemal paše in po zaslugi njegovih izvrstnih sodelavcev obsega Turčija danes vse predele svojega nacionalnega teritorija in ima svojo popolno suverenost. Kar je bila pred sedmimi leti še sanjarija, je danes dejstvo. Turčija je potemtakem danes država, ki je dosegla vse svoje cilje in ki ne misli na kako osvajanje ali revanžno vojno. Naš nacionalni program je preveden, postali smo eden najmiroljubnejših narodov sveta in lahko rečem s popolno prepričevalnostjo, da ne bomo nikoli ogrožali svetovnega miru.

Ker smo torej dosegli svoje narodne ideale, živimo s svojimi sosedi prav prijateljsko. Z Grčijo, ki je bila do Lausanske mirovne pogodbe naša največja sovražnica, smo zamenjali obojestransko manjšinsko prebivalstvo. Tako je sedaj v Turčiji le še nekaj malega Grkov in v Grčiji prav tako malo Turkov. Ta zamenjava prebivalstva je sicer zahtevala silnih žrtev, toda odstranila je vse nekdane sovražnosti med nami in Grčijo. Prepričan sem, da se je Grčija odrekla svoji veliki politični ideji na ostvartev velikega bizantinskega cesarstva, ideji, ki je dolgo časa paralizirala

vsako delavnost naših sosedov. Odkrito želimo ohraniti mir, kajti izvršiti nam je veliki gospodarski načrt in vemo, da bi nas nova vojna dovela v popolni finančni propad. Dasiravno živi še vedno na stotisoče Turkov v Jugoslaviji, ki niso vedno zadovoljni s svojo sedanjo usodo in dasiravno jih je še v Bolgariji nad 800.000, so naši odnosi do teh držav in do Rumunije prijateljski. Z njimi nimamo urediti nobene stvari več razen one zadeve, ako se hočejo naši sorojaki izseliti iz njihovega teritorija v našo državo. S svojo današnjo mejo na Balkanu smo zadovoljni in mislim, da ni naroda, ki bi si želel kašnega predela našega ozemlja.

Tudi z Rusijo smo si prijatelji, potem ko smo sklenili s sovjeti pogodbo, da ima vsak pogodbenik vzajemno respektirati politične institucije sopogodbenika. Čeprav se vrši kakor povsod drugod tudi v Turčiji malenkostna boljše-vistična propaganda, ni nevarna, ker niso naši kmetje in delavci prav nič nagnjeni h komunizmu. Tudi do zapadnih sil imamo dobre odnose, ne le do Nemčije, Španije, Združenih držav, s katerimi nismo imeli nikdar nasprotstev, temveč tudi do Italije, s katero smo ravnokar podpisali prijateljsko pogodbo, do Francije, ki nam je šla od leta 1921. uslužno na roko in ki nam bo upamo tudi priznala sporno ozemlje na sirski meji ter končno do Velike Britanije, s katero smo sporazumno rešili vprašanje mosulske meje in razne druge sporne zadeve.

Dalje piše turški ministriški predsednik, da je vključil zadovoljivemu diplomatskemu in političnemu položaju Turčija vendarle v slabih gospodarskih in finančnih razmerah. Z zunanjimi posojili pa nočejo več obremenjevati naroda. Amortizacija in obresti inozemskih dolgov znašajo 10% vseh izdatkov, 37% izdatkov pa porabi 150.000 mož. broječa armada, ki jo potrebuje 14 milijonski narod izključno za vzdrževanje reda v državi in na mejah. Končno izraža turški premier upanje, da postane Turčija v dobi kakega četrta stoletja imovita država s 25 milijoni prebivalcev, ki se bodo lahko vsi preživljali na ozemlju lastne države. Brezposelnih pa Turčija danes sploh ne pozna.

Kje so časi, ko so naši očeti prepevali visoko aktualno pesem »Tam za turškim gričem, tam je dost' fantičev, k' se za nas vojskujejo...«?

rabljenega premoga in doseglo ravnotežje. Italijani so zašli v zelo mučen položaj. Močne črpalke so pričele bruhati ogromne curke vode v sobano, kamor so se skrili italijanski tihotapci. Nesrečniki so pričeli klicati na pomoč, toda v šumu vode je onemal njih glas. Voda se je dvigala naglo in vedno višje. Njih položaj pa je postal z vsakim trenutkom nevarnejši, obupnejši. Italijanom je pretila grozna smrt, ki so jo s strahom pričakovali, kajti nade na rešitev ni bilo od nikoder. Klicanje ni zaleglo, drugih sredstev, da bi opozorili na nevarnost in grozečo smrt, pa niso imeli na razpolago. Voda jih je že dvignila popolnoma do stropa in zadnji poizkus je uspel. S trkanjem ob steno so opozorili mornarje, ki so se nahajali nad njimi. Črpalke so prenehale delovati in Italijane so potegnili mornarji na varno. Sedaj se nahajajo v zaporih pristaniških oblasti na Ellis Islandu, ki jih bodo vrnil v domovino.

Silna ljubav.

— Ali me boš imel vedno tako rad, Drago?

— Prisegam ti! Ti si in ostaneš na večno moja nevesta!

Tudi zastopstvo.

— Tu-le imaš deset dinarjev. Milica, kako pa je bilo pri zobozdravniku?

— Zelo lepo, tetica, samo Jožek je tulil kakor nor.

— Kako to, da je tulil Jožek?

— On si je pustil mesto mene izdreti zob in sem mu obljubil zato pet dinarjev!

Umetni biseri Indijca Abdulada

Pariški policiji je uspelo izslediti tajni laboratorij, v katerem so falzifikatorji že dalj časa izdelovali umetne bisere. V laboratoriju je policija zaplenila mnogo kompliciranih aparatov, ki so omogočali ponarejanje dragega kamena do dovršene in skoroda popolne sličnosti.

Najznačilnejše in najzagonetnejše je dejstvo, da se ponarejeni biseri niso v ničemer razlikovali od pravih. Umetno kamenje so rentgenizirali in analizirali po vseh mogočih metodah, toda ves trud je bil zaman. Biseri so bili docela enaki pravim. Pariški strokovnjaki pa se začuden vprašujejo in iščejo izhoda iz zagonetke, ki je naravnost tajinstvena.

Policija je aretirala vodjo ponarejevalnice, 25letnega Indijca Ramona Abdulada, ki po zunanosti ni prav v ničemer podoben Indijcu. Abdulad je svoj laboratorij stavil v promet šele pred meseci in si pri delu zaslužal tri zanesljive asistente. Spretno izdelovanje in spretno razpečevanje je donosilo Indijcu bogat zaslužek. Trgovina je cvetela in Ramon je naložil v neki banki nad milijon frankov.

Ob asistenci svojih tovarišev je bisere izdeloval iz japonskega stekla, toda tako spretno, da ni nihče sumil v njih pristnost. Asistent Sfair, neki Perzijec, je skrbel za kupce in je za ponarejene bisere zainteresiral ves London. Londonški draguljarji so trpinoma prihajali v Pariz in kupovali bisere, ki so bili seveda cenejši od pravih.

Toda prijateljstvo med genijalnim Indijcem in asistenti se je omajalo in ko se je Abdulad spri s tovarišem Sfairrom, je zadeva prišla na dan. Ko so detektiv vlomili v laboratorij in presenetili modernega alkimista, je Abdulad še v poslednjem trenutku s kladivom razbil dva najvažnejša aparata. Detektivji so našli nebroj kemikalij in raznih kislin ter fizikalnih in kemijskih instrumentov. Toda tajnost načina izdelovanja je ostala le v Indijčevi glavi, kajti nobeden izmed njegovih asistentov ne pozna formul, ki so dopuščale tako perfektno ponarejanje. Indijec je glavno proceduro vršil v mali izbici, kjer sta bila tudi dva najvažnejša aparata, katera je uničil.

Pri zaslišanju je Abdulad izjavil, da ni kriv. Zagovarja se, da mu je po dolgem in napornem iskanju vendar enkrat uspelo dovršeno ponarejati drago kamenje, kar so že davno poizkušali brez uspeha mnogi pred njim. Z idejo izdelovanja umetnih biserov se je bavil že v Indiji in je napravil vse svoje premoženje ter zastavil ves trud in končno našel metodo, ki je vodila k zaželenemu uspehu. O metodi molči trdovratno in ne bo izdal ničesar, čeprav mu grozijo z visoko kaznijo.

Aretacija Indijca in odkritje zagonetne ponarejevalnice draguljev je izzvala v Parizu, zlasti med juvelirji, velik nemir, kajti vsi so že več ali manj založeni z biseri modrega Abdulada.

Car Nikolaj o predznakih revolucije

»Spektator« je objavil iz oficijalne ruske zbirke »Korespondenca med Nikolajem in Aleksandro Romanov« več zanimivih pisem, iz katerih je razvidna globoka carjeva skrb radi naraščajoče nezadovoljnosti ljudskih množic. »Vprašanje dobave živil«, pravi v nekem pismu, »mi dela strašne skrbi. Princ Obolenski priznava odkrito, da so oblasti brez moči. Cene blazno skačejo, narod strada. Ne vidim drugega izhoda, kakor da prepuštim stvar vojaškim oblastim. Seveda je tudi ta rešitev težavna. Nikdar nisem imel smisla za kupčije in zato nimam niti pojma, kako bi uredil stvar.« — V nekem drugem pismu govori o vohunskih aferah, o delavskih nemirih v tovarnah, strašni propagandi, ki je hujskala delavstvo k prevratu itd. Resignirano nadaljuje: »Nihče ne nastopi proti temu. Policija se ne gane, nikdo ne vidi, kaj se pripravlja. Ministri so sami slabihi.« In tudi v ostalih pismih, ki se bavijo le z malenkostni vsakdanjega življenja, je povsod razvidna naraščajoča nervoznost zadnjega ruskega carja, ki je že čutil, da se bliža konec njegovega gospodstva.

Sport

Službeno iz sodniške sekcije

Sodniški kandidati se opozarjajo, da se bodo izpiti za nogometne sodnike vršili v najkrajšem času. Vsi, ki se žele izpiti udeležiti, naj prijavijo udeležbo tajniku mariborske sodniške sekcije.

SK. Železnikar.

Jutri dne 7. tm. po treningu važen sestanek vseh igralcev prvega in rezervnega moštva radi predstoječe volitve kapetana in kontrole društvenega inventarja. V soboto, dne 9. tm. ob 19. v gostilni Laufer važen sestanek prvega moštva in rezerve ter volitev kapetana.

Hašk v Nemčiji.

Najboljše naše nogometno moštvo zagrebški Hašk je povabljen v Monako, kjer se bo udeležil turnirja med moštvi Berlina in Monakovega. Hašk je gostoval v južni Nemčiji že lani in zapustil v sportnih krogih najboljši utis, s čimer je utrl našemu sportu sigurno pot med nemške sportnike.

Nov svetovni rekord

v metanju kroglice je dosegel nemški atlet Hirschfeld. Dosegel je 15 m 47 cm.

V sabljanju

so madžarski reprezentanti potolkli nemške v razmerju 11:5. Tekme so se vršile v Nürnbergu. Nemci so zmagali v floretu v razmerju 9:7.

Wide v Ameriki.

Na mitingu v Elizabeth City je nastopil švedski prvak Edvin Wide v teku na 1 in pol angleške milje. V boju je sicer zmagal v času 6:46,6, a si je v finišu zvil nogo v gležnju, tako da je za daljšo dobo od lahkoatletskih tekmovalj izločen.

Teniški finale v Monte Carlu.

V finalu za Buttlercup sta zmagala Brugnon-Cochet na Angležema Peters-Rogers 6:3, 6:0, 6:0.

Iz zgodovine papeške zastave

Ob priliki izmirjenja med Vatikanom in Kvirinalom in vzpostavitve cerkvene države se je mnogo pisalo tudi o papeški rumeno-beli zastavi, ki jo mnogi smatrajo kot simbol papežev politične moči. Prvotna papeška zastava je bila rumeno-rdeča, okrašena s slikami Sv. Petra in Pavla. Ko je Napoleon zasedel Rim, je uvrstil večino papeževih vojakov v vrste francoske armade, v kateri so tvorili poseben oddelek in se borili pod staro papeško zastavo. Radi tega je moral takratni papež Pij VII. za ostanke svojih čet najti barve papeške zastave rumeno-belo. Povodoma prvega pokreta za ujedinjenje Italije je papež Pij IX. odločil, da se papeške barve zedinijo z italijansko trobojnico. Tozadevni dekret papeževnega vojnega ministra l. 1848 izrecno povdarja, da je s spajanjem obeh zastav v eno simbolično izražena želja, da vsi Italijani vzljubijo papeštvo, kakor hoče papež vse Italijane zediniti v bratski ljubezni. Pa — kakor znano — je papež kmalu opustil svoje simpatije za zedinjeno Italijo in je na intervencijo Avstrije izrekel popolno nevtralnost. Ko je moral papež radi pobune rimskega polka — proti papeževi nameri, da uvede v cerkveni državi absolutistični režim! — bežati v Gaeto in je bila nato še proglašena »rimska republika«, so papeške barve — rumeno-belo — popolnoma izgubile. Pojavile so se v Rimu zopet dve leti kasneje (1850.), ko se je papež pod zaščito francoskih čet vrnil v »večno mesto«. Odkar je bilo ozemlje cerkvene države pripojeno kraljevini Italiji, niso papeške barve več pomenile državne suverenosti. Tudi zadnji dogodki ne bodo tu povzročili bistvene spremembe.

Na policiji.

— Saj sem bil včeraj že pri vas in sem javil, da so mi ukradli motorno kolo.

— No in kaj potem, vpraša komisar.

— Bila je le pomota. Kolo smo že našli!

— Obžalujem, da se ne da tu ničesar več napraviti. Tatu smo že prijeli!

Od kovača do šefa generalnega štaba

Šef generalštaba Irske svobodne države, major Sean Mac Keown ima izredno romantično karijero. Bil je kovač v vasi Ballinalee, v grofiji Longford. Ko je izbruhnila revolucija, je postal vodja republikanske armade in je sodeloval v vseh bitkah, ki so Irce prinesle svobodo. Angleške oblasti so storile vse, samo da bi jim prišel Keown v roke. Razpisale so ogromne nagrade. Leta 1921. so ga Angleži presenetili v njegovem skrivališču in ga ujeli. Vojno sodišče ga je obsodilo na smrt. Prepeljali so ga v ječo Nountoy, kjer je čakal smrti. Njegov pristaši so večkrat poskusili oprostiti ga okov. Pripravili so se v oklopnem avtu pred jetnišnico kot angleški vojaki, toda pazniki so spoznali nakano in niso nasedli. Ko je še istega leta nastalo premirje, so oblasti izpustile Mac Keowna. Ob ustanovitvi nove irske države pa je bivši kovač postal šef generalnega štaba.

Strašen doživljaj na parniku

Iz Newyorka poročajo o nenavadni dogodivščini štirih Italijanov, ki so se na nekem transoceanskem parniku vtihotopili v Ameriko. V Le Havreu so se skrili v prazne prostore v dnu trupa ladje »France« in neopaženi odpulili z ostalimi potniki. Ko je parnik krenil iz angleške luke Plymouth, je kapitan ukazal, da se spusti voda v prazne prostore v trupu ladje, da bi se tako nadomestila teža po-

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodevinski roman iz starih Benetk 24

»Najstrašnejše je to,« je nadajeval Roland, »da so me vrgli v ta pekel, ne da bi mi povedali zakaj, ne da bi me bili zaslišali... Ko bi mogel priti pred svet... O, ko bi bilo to mogoče,« je pristavil ter stisnil krčevito zobe. »bil bi rešen... Altieri... moj prijatelj Altieri... in drugi...«

»Altieri!« ga je prekinil duhovnik z mrklm glasom.

»Altieri, da! Ali ga poznate? ... O, gospod, povejte...«

»Ne poznam ga!«

»Nič zato! ... Poiskali ga boste... povedali mu boste, kaj ste videli? Povedali mu boste, kako me duši, kako mi zastaja beseda samega ihtenja... Mislijo, da sem blazen... brez dvoma me zato ne peljejo pred svet... A vi, gospod, ki ste usmiljen in pravičen mož, vi boste pričali zame, da me lahko zaslišijo...«

»Bom, bom, umirite se... povedal bom...«

»O,« je vzkliknil Roland, ki je planil pokonci in prijel duhovnika za roko... »hvala vam, hvala vam... Vaše ime, gospod, vaše ime, rešitelj moj!...«

»Jaz sem služabnik božji — to je moje ime... Bodite nverjeni, da bom storil vse potrebne korake...«

Duhovnik se je okrenil, kakor da hoče oditi.

»Ostanite še malo, prosim vas... zdi se mi, kakor da je moja temnica razsvetljena...«

»Par minut sem imel, in te so minile...«

»O, to bi rad...«

Rolandu se je beseda ustavila, nohti so se mu zagrepli v dlani.

»Kaj želite, prijatelj?« je vprašal duhovnik.

Tiho, komaj slišno, je prosil Roland:

»Povejte mi, kaj je z Leonoro...«

»Ne poznam je, ubog duhovnik sem...«

»Pri kateri cerkvi?«

»Pri Santa-Maria-Formosa...«

Rolandu se je izvil krik radosti. Šepetal je:

»Ona stanuje dva koraka od vaše cerkve... Leonora, hči Dandola!«

»A, da, da...«

»Vidite!«

»K nji pojdem... povem ji... Ampak čas poteka... glejte, ječar že prihaja po me!...«

»Kedaj pridele zopet k meni? — O, kmalu, ne-li?«

— Recite, da!...«

»Da, da... V par dneh najpозnejše... Vse boste zvedeli, kar bi radi vedeli...«

Roland se je hotel zahvaliti, toda ni spravil glasu, tako se mu je grlo stisnilo. S pomembnim pogledom je odpremil odhajajočega svečenika. In potem so se vrata zaprla.

Ko je bil na stopnjicah, vodečih proti svetlobi, je duhovnik spustil kapico, da bi si otrl znojno čelo, in prikazal se je obraz Bembov, skremžen v vel nasmeh.

»Slišal sem,« je mrmral, »da doseže prav posebne pojave, kdor zna umno vlivati obsojencem v dušo zopredoma nade in obup...«

XIII.

Dandolo rešen.

Stopimo iz pekla in ozirimo se nekoliko po živem svetu, kjer vzbujajo različne osebe našo radovednost. Marsikatera teh oseb mora tudi podprati zgradbo te pripovedi.

Tri leta so minula od izbruha tistega upora, ki so ga Altierijevi vojščaki udušili s toliko krutostjo. Spomin na te žalostne dogodke je oslabil, izbrisal se je iz beneške javnosti. Samo tisti še, ki jim je bil ubit oče ali brat na trgu svetega Marka, so se pogovarjali o krvavem klanju tistih dni.

Poskari je bil izbran za Beneškega doža.

Vladal je hasilno in se ravnal dan na dan po tistem političnem načelu, ki pravi, da je boljše, ako se te narod boji, nego, ako te ljubi. Sploh je pa zelo spretno razdelil vrhovno oblast med nekatere visoke patricije; Altieriju je potrdil in še razširil njegovo vojaško moč. Bembo je stopil v duhovski stan ter se je kretal

tudi poslej mnogo po doževski palači kjer je imel često z dožem dolgotrajne in tajne pogovore.

Ko so Rolanda zaprli, je Imperija izginila iz Benetk. Pravili so, da je bila v Florenci. Potem pa se je nastanila nekega dne v palači, ki jo je bila dobila od Davila, in Benetke so strmlele vnovič nad njenim sijajnim življenjem.

Na zadnjem koncu palače pa je uredila stanovanje, kjer je prebivala deklica nekako dvanajstih let. To dete je bilo Imperiji za čuda podobno in ga je ljubila tako žarko, kakor so bila sploh njena čustva žarka.

Ali je Imperija Rolanda pozabila? Ali se je kesa la zločina, h kateremu jo je pregovoril Bembo? Kakšna misel jo je vlekla zopet v Benetke?

Tri leta so torej minila, in čas, ki polagoma ublaži vse človeške bolečine in radosti, je prinesel kraljici Adrije drugih bolečin, drugih radosti, ki so pehale prejšnje, kakor se pehajo valovi oceana drug drugega, brez prestanka.

V hiši na Olivolskem otoku se je nekega večera septembra meseca ozrla Leonora še enkrat s pogledom skrbne gospodinjice po stanovanju, se približala svojemu očetu, mu ponudila kakor vsak večer, čelo, ter dejala: »Lahko noč, oče...«

Dandolo je prijel svojo hčer za roko in je rekel: »Ostani še malo, dete moje, govoril bi rad s teboj...«

Leonora je sedla ter čakala z nekam leseno in avtomatično kretnjo; njen obraz ni kazal najmanjšega zanimanja.

Leonora je bila še vedno izredno krasna. Dasi je bila blede polti, in dast ji ni zakrožil nikoli ustnic smeh, dasi so bile njene poteze kakor brez vsakega čustva, vendar je plavala na njenem obrazu mogočna prelest resnice lepote. Ta lepota je bila tako čista, da je bila videti kakor iz marmorja. Ni bila melanholična; nihče je ni videl sanjati ali plakati. Samo iz hiše ni hodila več. Ni bila več Madona siromakov. Kakor da se je prostovoljno ločila od sveta.

Dandolo je tisti večer pozorno motril svojo hčerko, ter obdržal njene roke v svojih.

(Nadaljevanje sledi).

Mali oglasi, ki služijo v posredovalno in oglasno namene oblikovani: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 6.—

Mali oglasi

Zemlja, doplačanje in oglasni trgovski ali reklamni zneski: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Velika zaloga kuhinjske posode,

hišne in kuhinjske potrebščine vseh vrst. Vsaki gospodinjici znana prvovrstna emajlirana posoda znamke »Herkules« iz tovarne Sphinx. Ila, aluminijevo in litoželezno postekleno posodo. Nadalje mline za meso, orehe, kavo, mak in poper. Tehnice za kuhinjo in meropreizkusne za trgovce z uteži. Ribeže ravne, okrogle, polokrogle in oglate. Lopatice za ogelje, pepel in smeti. Sita, deske za testo in valjarje. Likalnice. Razne oblike za vsakovrstno pecivo. Kutije za specerijo in dišave. Kotličke in šibe za sneg. Kotličke za polento iz koflovine. Solnike, mlečne vrčke, cedila za juho, čaj, testo in salato. Vedrice, umivalnice in vrče. Nočne posode. Stiskalnice za ocvirke in krompir. Samovare »Phobus« in druge vrste. Škafje okrogle in ovalne. Lonce za kuhanje perila in perilnice. Jedilno orodje vseh vrst. Jedilne servise iz porcelana. Krožnike iz porcelana in kamenine. Umival-

ne garniture in vse vrste steklene robe. Poine pletene košare in cekarje. Postrežba točna in solidna! Cene konkurenčne! Albert Vicel, Maribor, Glavni trg št. 5. 334

Singer stroj, stari, se proda zelo ugodno. Daris, Gosposka ulica 28. dvorišče. 455

Ženska pisarniška moč dobi službo. Pogoji: znanje slovenščine in nemščine ter strojepisje. Nastop takoj. Pismene ponudbe na upravo »Večernika« pod »Ženska pisarniška moč«. U

Psa volčjaka, mladega, največ leto dni starega kupim. Pismene ponudbe poslati na dr. Deže, zobozdravnik, Maribor, Koroševa ulica 7/II. 461

Dve manjši meblirani sobi in eno zelo veliko prazno z ev. so uporabo kuhinje oddam. Naslov v upravi. 453

Rednico

iščem za majhnega otroka. Vprašati Trubarjeva ulica št. 11/I. 460

Fotografiram vse.

Domači, industrijski in sportni posnetki. Nove prenosljive svetilne naprave. Najmodernejši aparati. Fotografije zopet odprti. Cene solidne. Fotomayer, Gosposka 39. 463

Hišo

sredi Maribora po možnosti z gostilno ali točilnico kupim. Pismene ponudbe na upravo Večernika z navedbo cene pod šifro »Hiša«. 464

Kovčeki za potovanje.

torbice iz usnja, listnice, denarnice, gamaše, nahrbtniki v veliki izbiri in po najnižji ceni pri Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova 13. 329

Zastoj.

kuhana kava, čaj. Medo, d. z o. z., Maribor, Glavni trg 21. 451

Skladiščnik

vešč v železninski stroki, starejša moč — je lahko tudi vpokojenec — se sprejme takoj pri tovarni v bližini Maribora. Ponudbo je nasloviti na upravo »Mariborer Zeitung« pod »Skladiščnik«. 433

Kava,

čaj, čokolada, sladkor, riž, makaroni, bonboni, likerji, zdravilni sokli. Medo, d. z o. z., Maribor, Glavni trg št. 21. 450

Sobo- in črkoslikanje

izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič. Grajska ul. 2. 2281

Kupim staro zlato

srebrni denar, umetno zobovje po najvišjih cenah. — Ilger-jev sin, urar in juvelir. Maribor, Gosposka ulica 15. X

Popravila nogavic

izvršuje solidno in poceni pletarna L. Golob, Orožnova ulica 6. 169

ZAHVALA.

Za mnogoštevilne izraze iskrenega sožalja, ki smo jih prijeli pismeno ali ki so nam bili izraženi osebno ob bridki izgubi naše ljubljene sestre, tete in svakinje, gospodične

Karle Zavadlav

izrekamo tem potom vsem našo najprisrčnejšo zahvalo.

Posebej pa se zahvaljujemo pevskemu društvu »Jadran« za tolažilne žalostinke, darovateljem prelepih šopkov, končno vsem, ki so našo drago pokojnico tako številno spremili na njen zadnji polti v prezgodnji grob.

Posebno nas pa veže dolžnost zahvaliti se gospodu docentu dr. Malku, ter čast. sestram za vso požrtvovalnost, izkazano nepozabni ranjki.

Še enkrat vsem naša najprisrčnejša zahvala.

Maribor—Štandrez pri Gorici, dne 6. marca 1929.

Žalujoče rodbine:

Reja, Zavadlav, Bandelj, Bedenikovič.

Obiščite

Lipski pomladanski sejem 1929

Otvoritev 3. marca

Ne bo Vam žal!

Razstava vzorcev... od 3. do 9. marca

Velika tehnična in

stavbena razstava... od 3. do 13. marca

Tekstilna razstava... od 3. do 7. marca

Razstava čevljev in usnja od 3. do 6. marca

Vsa navodila Vam daje častni zastopnik za mariborsko oblast

dr. Scheichenbauer, kemični laboratorij,

Maribor, Trg svobode 3, ali pa

Leipziger Messamt, Leipzig.